

عنوان مقاله:

بررسی عدم صلاحیت وضع مقررات توسط رئیس جمهور در نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه دانش حقوق عمومی، دوره 5، شماره 16 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مهدی بالوی - استادیار دانشکده ی حقوق پردیس فارابی دانشگاه تهران

سیده زهرا سعید - دانشجوی دکتری حقوق عمومی پردیس فارابی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

از منظر وضعیت حقوقی، حقوق عمومی مبتنی بر مفهوم صلاحیت است؛ بر این اساس اصل بر عدم صلاحیت کارگزاران سیاسی و اجرایی است، مگر آنکه در قانون تصریح شود یا از لوازم ضروری اعمال صلاحیت باشد. قانون اساسی به مثابه ی میثاق ملی و سند حقوقی، سرمنشا همه ی صلاحیت هاست. اصل 138 صلاحیت وضع مقررات را به صراحت منحصر در سه مقام هیات وزیران، هر یک از وزرا و کمیسیون های متشکل از چند وزیر اعلام می دارد و از رئیس جمهور نامی به میان نمی آورد. سایر اصول قانون اساسی مانند اصول 113، 126 و 134 نیز صلاحیت رئیس جمهور در وضع قاعده را به صورت ضمنی ثابت نمی کند. بر این اساس، رئیس جمهور در نظام جمهوری اسلامی ایران، از صلاحیت وضع قاعده به نحو استقلالی برخوردار نیست، لکن می تواند نظرها و دیدگاه های خود را در قالب مصوبات هیات وزیران منعکس کند. در مقاله ی حاضر، نخست مفهوم صلاحیت و قاعده گذاری تبیین می شود، سپس مسئله ی عدم صلاحیت قاعده گذاری رئیس جمهور در پرتو اصول مذکور در قالب صلاحیت صریح و ضمنی بررسی خواهد شد.

کلمات کلیدی:

اصل 138، اصل 113، اصل 126، رئیس جمهور، صلاحیت، قاعده گذاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/985218>

